

overensstemmelse med bestemmelsen i tjenestemandslovens § 18. I henhold til denne bestemmelse kan tjenestemænd for varetagelse af de pligter, der følger af tjenestemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som led i tjenestemandsstillingen, kun oppebære sådan løn og andre ydelser, som er fastsat i henhold til §§ 45-47 eller § 55.

Bestemmelsens bortfald vil ikke få nogen praktisk betydning for personalet i toldvæsenets kontroltjeneste. Siden 1961 har dette personale for den ekstra tjeneste, der udføres ved toldforretninger uden for ekspeditionstiden, oppebåret en særlig godtgørelse, der har haft karakter af et rådighedshonorar. Ved aftale af 13. marts 1970 mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og statstjenestemændenes centralorganisation I, statstjenestemændenes centralorganisation II og danske statsembedsmænds samråd om rådighedstillæg til erstatning for honorarer for rådighedstjeneste m. v., som bortfaldt pr. 1. april 1970, er den hidtidige honorarordning — Toldvæsenets Kompensationsordning — blevet opretholdt.

Personalet i kontortjenestem er ikke omfattet af den for kontroltjenestens personale gældende kompensationsordning, men vederlægges for den ekstra tjeneste i forbindelse med gebyrrekspeditionerne med overarbejdsbetaling afpasset efter de særlige forhold, der gør sig gældende ved kontorforretninger uden for ekspeditionstiden. Deres overarbejdsbetaling svarer så nogenlunde til størrelsen af de indgåede gebyrer for kontorforretninger. Gebyrerne indgår ligesom gebyrerne for andre toldforretninger uden for ekspeditionstiden i statskassen.

For fortsat at sikre kontorphonalets særlige vederlæggelse for overarbejde i forbindelse med gebyrrekspeditioner bør der til afløsning af bestemmelsen i § 119, 2. punktum, indgås aftale i henhold til tjenestemandslovens § 18, jfr. § 45, stk. 2, med toldvæsenets personaleorganisationer om godtgørelsen til kontorphonalet for den ekstra tjeneste. Der vil blive optaget forhandlinger om en sådan aftale.

Toldvæsenets personaleorganisationer, der har haft spørgsmålet forelagt, har i medfølgende skrivelse af 13. november 1970 givet udtryk for utilfredshed med, at bestemmelsen i § 119, stk. 2, bortfalder, idet man er af den opfattelse, at bestemmelsen skaber en lovmæssig, økonomisk sikring af kompensationsordningen, som nu er omfattet af aftalen om rådighedstillæg.

I bestemmelsen i toldlovsforslagets § 130, stk. 4, søges der hjemmel til, at indgåede bødebeløb i samme omfang som hidtil kan anvendes til udbetaling af dusører for særlig indsats ved opklaring af sager angående overtrædelse af toldlovgivningen, men dog således, at det hertil anvendte beløb ikke må overstige en fjerdedel af det indkomne.

Spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i tjenestemandslovens § 18 vil være til hinder for at opretholde bestemmelsen i § 130, stk. 4, har på den af udvalget givne anledning ligeledes været forelagt ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen. Lønningsministeriet er af den opfattelse, at bestemmelsen i § 130, stk. 4, ligeledes bør udgå af lovforslaget, da bestemmelsen efter lønningsministeriets opfattelse ikke er i overensstemmelse med bestemmelsen i tjenestemandslovens § 18.

I besvarelsen af udvalgets spørgsmål 1 har man udtalt, at det vil være ønskeligt gennem en dusørordning at kunne belønne og anspore til en særlig indsats i smugleribekæmpelsen. For at kunne bevare dusørordningen må der derfor i stedet for bestemmelsen i § 130, stk. 4, indgås aftale i henhold til tjenestemandslovens § 18, jfr. § 45, stk. 2, mellem finansministeren og toldvæsenets personaleorganisationer om en særlig godtgørelse for det omhandlede arbejde.

Såfremt udvalget ønsker, at bestemmelserne i § 119, 2. punktum, og § 130, stk. 4, skal udgå af lovforslaget, anmodes der om tilslutning til, at finansministeren stiller vedlagte 2 ændringsforslag til forslag til toldlov. (Se ændringsforslag nr. 5 og 11).